Prezenta lucrare conține _____pagini

Simulare județeană

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Anul școlar 2025 - 2026

Limba şi literatura română

Numele: .....
.....
Inițiala prenumelui tatălui: .....
Prenumele: .....
.....
Școala de proveniență: .....
.....
Centrul de examen: .....
Localitatea: .....
Județul: .....

Nume şi prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Subiect preluat de pe plusedu.ro

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă zece puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

SUBIECTUL I **(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Pe mușchiul gros, cald ca o blană a pământului, căprioara stă jos lângă iedul ei. Acesta și-a întins capul cu botul mic, catifelat și umed, pe spatele mamei lui și, cu ochii închiși, se lasă dezmierdat. Căprioara îl linge, și limba ei subțire culcă ușor blana moale, mătăsoasă a iedului. Mama îl privește și-n sufletul ei de fugarnică încolțește un simțământ stăruitor de milă pentru ființa fragedă căreia i-a dat viață, pe care a hrănit-o cu laptele ei, dar de care trebuie să se despartă chiar azi, căci vremea înțărcatului venise demult încă. Și cum se uita așa, cu ochi îndureraţi, din pieptul căprioarei scăpă ca un muget înăbușit de durere; iedul deschise ochii.

Căprioara se îmbărbătează, sare în picioare şi pornește spre țancurile de stâncă, din zare, printre care vrea să-l lase rătăcit. Acolo, sus, e păzit şi de dușmănia lupului, şi de iscusința vânătorului, căci pe muchiile prăpăstiilor acelora numai ele, caprele, puteau a se încumeta.

Acolo, l-ar fi știut ca lângă dânsa. Dar până la ele erau de străbătut locuri pline de primejdii. Căprioara își aruncă picioarele în fugă fulgerătoare, în salturi îndrăznețe — să încerce puterile iedului. Și iedul se ține voinicește din urmă; doar la sărițurile amețitoare se oprește, câte o clipă , ca şi cum ar mirosi genunea, apoi se avântă ca o săgeată şi, behăind vesel, zburdă de bucurie, pe picioarele subțiri ca niște lujere.

Dar trebuie să scoboare, să străbată o pădure, ca să urce din nou spre țancuri. Căprioara conteneşte fuga: păşeşte încet, prevăzătoare. Trece din poiană în poiană, intră apoi sub bolți de frunze, pe urmă prin hrube adânci de verdeață până ce pătrunde în inima întunecată, ca un iad, a pădurii.

Și-au mers mult așa până ce au dat, în sfârșit, de luminiș. Iedul, bucuros, o ia înainte sărind. Dar în aceeași clipă căprioara se oprește, ca de-o presimțire, adulmecând. În fața ei, de sub o cetină, ochii lupului străluceau lacomi. Un salt, și iedul ar fi fost sfâșiat. Atunci căprioara dă un zbieret adânc, sfâșietor, cum nu mai scosese încă, și, dintr-un salt, cade în mijlocul luminișului. Lupul, văzând prada mai mare, uită iedul și se repede la ea...

Prăbușită în sânge, la pământ, sub colții fiarei, căprioara rămâne cu capul întors spre iedul ei. Și numai când acesta, înspăimântat, se topește în adâncul pădurii, căprioara simte durerea, iar ochii i se tulbură de apa morții.

*țanc – vârf ascuțit și înalt de stâncă;
*genune – prăpastie, abis

Emil Gârleanu, *Căprioara* din volumul *Din lumea celor care nu cuvântă*

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Textul 2

„Mama este numele lui Dumnezeu pe buzele şi în inimile copiilor.”

(William Makepeace Thackeray)

Mama! Ce cuvânt fermecător şi înălţător! Întâiul nostru cuvânt! Un sentiment de dragoste şi o imagine sfântă ne apare în faţa ochilor atunci când îl rostim! O privire caldă şi ocrotitoare ne urmăreşte fiecare pas al vieţii. Voi apela la literatură română pentru desăvârşirea a tot ce presupune conceptul de „Mamă”.

Atunci când suntem nesiguri, când ne este frică, când ne este foame, când ne este frig, când suferim, când avem nevoie de ocrotire şi de iubire, când suntem singuri… şi ne este teamă, dorim ca Mama să se afle lângă noi şi să ne ocrotească, oferindu-ne ceea ce numai ea poate în modul cel mai sincer şi cel mai curat — dragostea. Voi încerca să exprim ce înseamnă pentru mine Mama. Mama înseamnă dragoste, iubire necondiţionată, ajutor, sacrificiu, călăuză, prietenie, sfetnic, sinceritate, sprijin…

Începând cu poeziile populare, doinele şi baladele au cântat în cuvinte simple dragostea copilului pentru Mamă şi, mai ales, dragostea Mamei pentru copil. În basme, Mama este cea care deţine batista fermecată, din sângerarea căreia află că feciorul îi este în primejdie şi astfel porneşte să-l caute, izbutind să îl ajute. Folclorul românesc aduce un elogiu impresionant Mamei, de la îngânările de leagăn până la oraţiile de nuntă sau bocete. Cântecele, doinele, baladele noastre prezintă. nenumărate ipostaze ale Mamei, mama bună, dreaptă, hotărâtă, activă, care caracterizează femeia-Mamă din literatura română

În epoca marilor clasici, paginile închinate Mamei, primesc un rol hotărâtor în literatura română. Sunt deosebit de sugestive versurile poeziei „O, mamă…” de Mihai Eminescu: *„O, mamă, dulce mamă, din negură de vremi / Pe freamătul de frunze la tine tu mă chemi; / Deasupra criptei negre a sfântului mormânt / Se scutură salcâmii de toamnă şi de vânt, / Se bat încet din ramuri, îngână glasul tău… / Mereu se vor tot bate, tu vei dormi mereu.”*

Opere însemnate ale epocii au în centrul lor imaginea Mamei: „Doamna Chiajna” de Al. Odobescu, „Mara” de Ioan Slavici, „Mama” de George Coşbuc etc. „Amintirile din copilărie” ale lui Ion Creangă prezintă dragostea pentru Mama sa, căreia îi datorează existenţa ca om şi ca scriitor:
„Şi eu eram vesel ca vremea cea bună şi sturlubatic şi copilăros ca vântul în tulburarea sa. Şi mama, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, îmi zicea cu zâmbet uneori, când începea a se ivi soarele dintre nori după o ploaie îndelungată: Ieşi, copile cu părul bălan, afară şi râde la soare, doar s-a îndrepta vremea şi vremea se îndrepta după râsul meu… Aşa era mama în vremea copilăriei mele, plină de minunăţii, pe cât mi-aduc aminte; şi-mi aduc bine aminte, căci braţele ei m-au legănat când îi sugeam ţâţa cea dulce şi mă alintam la sânu-i, gângurind şi uitându-mă în ochi-i cu drag! Şi sânge din sângele ei şi carne din carnea ei am împrumutat, şi a vorbi de la dânsa am învăţat. Iar înţelepciunea de la Dumnezeu, când vine vremea de a pricepe omul ce-i bine şi ce-i rău.”

Sunt remarcabile cuvintele lui Alexandru Depărăţeanu din opera „Mama”: *„Erau trei sărmani: doi copii şi-o mamă. Şi pâine… un singur codru într-o maramă. Mama-l frânse în două şi dete pe rând La fieştecare câte o părticea. – Mamă, atunci copiii ziseră plângând, Ţie ce-ţi rămâne? – Voi! răspunse ea.”*

Sunt remarcabile versurile lui Nichita Stănescu din poezia „Cea mai scumpă de pe lume”:
„Spune-mi care mamă-anume / Cea mai scumpă e pe lume?/ Puii toţi au zis de păsări, / Zarzării au zis de zarzări, / Peştişorii, de peştoaică, / Ursuleţii, de ursoaică, / Şerpişorii, de şerpoaică, / Tigrişorii, de tigroaică. / Mânjii toţi au zis de iepe, / Firul cepii-a zis de cepe, / Nucii toţi au zis de nucă, / Cucii toţi au zis de cucă, / Toţi pisoii, de pisică, / Iară eu, de-a mea mămică. / Orice mamă e anume, / Cea mai scumpă de pe lume!”

Mama este fiinţa căreia îi suntem datori cu un respect profund, căreia îi mulţumim pentru faptul că ne-a adus pe lume, dăruindu-ne cel mai frumos cadou pe care-l putem primi — viaţa. Primul zâmbet, primul pas, primul cuvânt, o carte cu poveşti, copilăria cu toate tainele ei, totul sunt legate de Mamă. Mama este o zână ce a coborât din tărâmul basmelor pentru a fi alături de noi. Sentiment dintre cele mai adânci ale omului, în care se îmbină recunoştinţă, încredere, veneraţie, duioşie, iubirea pentru Mamă şi-a găsit în literatura română întruchipări artistice deosebite, care impresionează prin sinceritate şi căldură. În final, ne lăsăm visul şi gândul să zboare purtate pe aripi de vers eminescian: *„O, mamă, dulce mamă…”*.

edict.ro/imaginea-mamei-in-literatura-romana/

Subiect preluat de pe plusedu.ro

A.

1. Completează spațiile libere cu informațiile din textul 2. **2 puncte**

Poezia care prezintă opiniile diferitelor animale despre mamă este_____

scrisă de poetul_____.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**

Căprioara se avântă în salturi îndrăznețe

a. pentru a străbate o pădure.
b. ca să urce din nou spre țancuri.
c. să încerce puterile iedului.
d. să ajungă în luminiș.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**

Mama lui Ion Creangă era cunoscută pentru

a. minunățiile sale.
b. năzdrăvăniile sale.
c. zâmbetul său.
d. vorba sa.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**

Cel mai frumos cadou pe care ni l-a dăruit mama este:

a. iubirea necondiționată.
b. prietenia.
c. dragostea.
d. viața.

5.Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Doar la săriturile amețitoare căprioara se oprește, câte o clipă.		
Căprioara vrea să-și lase iedul rătăcit printre țancurile de stâncă, din zare.		
În sfârșit, când au ajuns în luminiș, iedul este înspăimântat.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
În poezia „O, mamă.....” glasul mamei este îngânat de salcâmi.		
Femeia-Mamă din literatura română este mamă bună, dreaptă, hotărâtă, activă.		
Mama din opera lui Alexandru Depărăţeanu avea trei copii sărmani.		

Subiect preluat de pe plusedu.ro

6. Precizează, în unu – trei enunțuri, o trăsătură a căprioarei, personajul din textul 1, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare utilizat, ilustrându-l cu o secvență relevantă: „Căprioara îl linge, și limba ei subțire culcă ușor blana moale, mătăsoasă a iedului. Mama îl privește și-n sufletul ei de fugarnică încolțește un simțământ stăruitor de milă pentru ființa fragedă căreia i-a dat viață, pe care a hrănit-o cu laptele ei, dar de care trebuie să se despartă chiar azi, căci vremea înțărcatului venise demult încă. Și cum se uita așa, cu ochi îndureraţi, din pieptul căprioarei scăpă ca un muget înăbușit de durere; iedul deschise ochii.”. **6 puncte**

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

8. Crezi că omul are de învățat din lumea celor care „nu cuvântă” despre adevărata valoare a vieții și a sacrificiului matern? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 1. **6 puncte**

9. Asociază textul literar „Căprioara” de Emil Gârleanu cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Numărul de litere este egal cu numărul de sunete în ambele cuvinte din seria:

a. întruchipări, picioare
b. genune, sânge
c. pagini, înțelepciune
d. sinceritate, erau

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Cuvintele subliniate în secvența „O privire caldă şi ocrotitoare ne urmăreşte fiecare pas al vieţii.” s-au format prin:

a. derivare, derivare
b. derivare, compunere
c. compunere, compunere
d. compunere, derivare

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Seria care cuprinde formele corecte de plural pentru sensul din text al cuvintelor subliniate: „acesta și-a întins capul cu botul mic” și „ne lăsăm visul şi gândul să zboare purtate pe aripi de vers eminescian” este:

a. capurile, visurile
b. capetele, visurile
c. capurile, visele
d. capetele, visele

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Sensul secvenței subliniate în enunțul „Și numai când acesta, înspăimântat, se topește în adâncul pădurii, căprioara simte durerea, iar ochii i se tulbură de apa morții. ” este:

a. crearea unei atmosfere de tristețe
b. pierderea vederii
c. reflectă durerea și sfârșitul vieții
d. descrie o durere emoțională profundă

Subiect preluat de pe plusedu.ro

5. Selectează, din fragmentul următor, trei verbe la moduri diferite, pe care le vei preciza: „Căprioara se îmbărbătează, sare în picioare şi porneşte spre ţancurile de stâncă, din zare, printre care vrea să-l lase rătăcit. Acolo, sus, e păzit şi de dușmănia lupului, şi de iscusința vânătorului, căci pe muchiile prăpăstiilor acelora numai ele, caprele, puteau a se încumeta. Acolo, l-ar fi știut ca lângă dânsa. ”.

6 puncte

Verbul	Modul

6. Alcătuiește o propoziție imperativă, în care substantivul „părinți” să fie în cazul dativ (1) și o propoziție afirmativă, în care verbul la infinitiv „a ocroti” să fie atribut (2). **6 puncte**

(1)

(2)

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare și notează felul lor, precizând raportul sintactic și valoarea morfologică a elementului de relație: „Şi sânge din sângele ei şi carne din carnea ei am împrumutat, şi a vorbi de la dânsa am învăţat.”. **6 puncte**

8. Rescrie corect mesajul de mai jos, corectând greșelile de orice natură.

6 puncte

Îi mulțumesc dragei mele mame că, am avut multe succesuri ca și elev și că a avut răbdare să repete din nou cu mine fiecare lecție neânțeleasă.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

SUBIECTUL AL II-LEA **(20 de puncte)**

Imaginează-ți că petreci o zi specială alături de mama ta sau de o persoană dragă care are un rol matern. Redactează o pagină de jurnal, de minimum 150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare din acea zi care te-a emoționat, incluzând o secvență descriptivă, de minimum 30 de cuvinte.
Data redactării jurnalului este 8 septembrie 2025.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- **conținutul compunerii** - 12 puncte
- **redactarea compunerii** - 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor - 1 punct; coerența textului - 1 punct; proprietatea termenilor folosiți - 1 punct; corectitudinea gramaticală - 1 punct; claritatea exprimării ideilor - 1 punct; ortografia - 1 punct; respectarea normelor de punctuație - 1 punct; lizibilitatea - 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de tItlu sau se motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro